

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/358/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314211436
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8314211436.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci navrhovateľky G. D., nar. X.X.XXXX, bytom Y., T. X, proti odporcovi G. D., nar. XX.X.XXXX, bytom E. L. P., D. B. XXXX/XXJ., o zvýšenie výživného, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 5C 237/2014-152 zo dňa 13.8.2015 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zvýšení výživného so spresnením označenia, že tým sa mení rozsudok Okresného súdu Humenné č.k. 19P 357/2010-30 zo dňa 27.9.2010, vo výroku o výške nedoplatku na výživnom a vo výroku o trovách konania.

Mení rozsudok v časti splatnosti bežného výživného tak, že toto výživné je odporca povinný platiť vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

Mení rozsudok vo výroku o splatnosti nedoplatku na výživnom tak, že tento nedoplatok súd povoľuje odporcovi zaplatiť v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zmenil rozsudok Okresného súdu Humenné, č.k. 19P 37/2010-30 (správne 19P 357/2010-30, poznámka odvolacieho súdu) zo dňa 27.9.2010 tak, že zvýšil vyživovacia povinnosť odporcu k navrhovateľke zo sumy 45 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne s účinnosťou od 30.9.2014 s tým, že výživné je odporca povinný platiť vždy k prvému dňu v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Nedoplatok na zvýšenom výživnom za čas od 30.9.2014 do 13.8.2015 v sume 574,84 eur povolil súd odporcovi zaplatiť v splátkach po 50 eur mesačne, počnúc mesiacom septembrom 2015 spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky ma za následok zročnosť celého plnenia. V prevyšujúcej časti návrh zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vychádzal zo skutkového zistenia, že navrhovateľka je dcérou odporcu. Manželstvo odporcu a matky navrhovateľky bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 4C 274/2004 zo dňa 28.10.2004, pričom navrhovateľka bola zverená do osobnej starostlivosti matky a odporcu, teda otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 500,- Sk mesačne. Toto výživné bolo zvýšené rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 7P 271/2006 zo dňa 23.6.2006 zo sumy 500,- Sk na sumu 800,- Sk mesačne. Naposledy bolo výživné upravené rozsudkom Okresného súdu Humenné, č.k. 19P 357/2010-30 zo dňa 27.9.2010, a to tak, že výživné bolo zvýšené zo sumy 800,- Sk na sumu 45 eur mesačne od 1.8.2010. Táto posledná úprava výživného vychádzala zo zistenia, že vtedy mal. G. nastúpila na štúdium na strednú školu, čím jej vzrástli potreby

na ošatenie, stravu, školské pomôcky, hygienické pomôcky a podobne. Na takto stanovenom výživnom sa v tom čase rodičia dohodli.

Zmenu pomerov súd prvého stupňa videl v tom, že navrhovateľka v školskom roku 2014/2015 začala navštevovať A. T. v J., B. V., v štúdiom programe E. B.. Z tohto dôvodu je ubytovaná na internáte, za ktorý platí mesačne 64,04 eur, mesačný listok na MHD 13,40 eur, obedy v školskej jedálni platí 3 eur denne, pričom raňajky a večere si zabezpečuje samostatne a má náklady súvisiace so zakúpením kníh na štúdium. Tiež si zakúpila, resp. jej matka zakúpila notebook za 350 eur a platí mesačne poplatok za internet 25,99 eur. Matka navrhovateľky poberá na navrhovateľku rodinné prídavky v sume 23,52 eur a tiež rodičovský príspevok, ktorý za rok 2014 predstavoval sumu 203,20 eur.

Odporca má vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke, synovi P., vo vzťahu ku ktorému však zároveň prebiehalo konanie o zrušenie vyživovacej povinnosti a synovi C. pochádzajúcemu z jeho terajšieho manželstva. Podnikal v taxislužbe, pričom z tohto za rok 2013 mal príjem X.XXX,XX eur a výdavky 5.440,24 eur, teda jeho príjem za dané obdobie predstavoval sumu X.XXX,XX eur. Za rok 2014 príjem odporcu predstavoval X.XXX,XX eur, v čom je už zarátaný aj príjem z podnikania vykonávaného podľa osobitných predpisov, kde pracoval odporca pre G. spoločnosť a jeho výdavky predstavovali sumu 5.643,54 eur. Manželka odporcu vykonáva živnostenskú činnosť, pracuje v oblasti poskytovania úverov a za rok 2014 bol jej príjem 4.192,73 eur a výdavky 1.677,09 eur, teda základ dane bola suma 2.515,64 eur. Okrem toho je zamestnaná vo firme C., E. L. P. a jej príjem za rok 2014 predstavoval sumu XXX eur netto mesačne. Manželka odporcu má okrem dieťaťa pochádzajúceho zo vzťahu s odporcom vyživovaciu povinnosť k ďalšiemu dieťaťu. Výdavky odporcu predstavujú nájomné za byt 307,90 eur, zálohu na plyn 45 eur mesačne a na rozhlas a televíziu 4,64 eur mesačne. Pre syna C. taktiež platí poplatok za družinu polročne vo výške 30 eur a poplatok za stravovanie mesačne 23 eur.

Matka navrhovateľky poberala za rok 2014 rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur mesačne vrátane mája 2015. V súčasnosti nepoberá rodičovský príspevok a nikde nepracuje. Matka navrhovateľky žije v spoločnej domácnosti s terajším manželom pánom G., ktorý pracuje v S. s príjmom asi XXX eur mesačne. Z tohto príjmu uhrádza terajší manžel matky navrhovateľky výživné na dcéru z prvého manželstva vo výške 100 eur mesačne. Matka navrhovateľky má vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke, k dieťaťu pochádzajúcemu z družského vzťahu, k dvom deťom pochádzajúcim zo vzťahu s pánom G. a tiež k synovi P. pochádzajúcim z manželstva s odporcom, ktorá vyživovaciu povinnosť jej však zanikla v súvislosti s odchodom tohto dieťaťa za prácou do S.. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že nárok navrhovateľky je čiastočne opodstatnený, keďže sa podstatne zmenili pomery na jej strane štúdiom na vysokej škole. Konštatoval, že výživa má prednosť pred inými výdavkami rodičov a tiež má dieťa právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Mal za to, že životná úroveň odporcu umožňovala zvýšiť výživné, pričom prihliadal na príjmy oboch manželov do domácnosti a tiež na počet vyživovacích povinností, teda na skutočnosť, že odporca má vyživovaciu povinnosť k dvom deťom a matka navrhovateľky má vyživovaciu povinnosť k štyrom deťom vrátane navrhovateľky. Zmenu na strane odporcu videl súd prvého stupňa aj v tom, že tomuto odpadla vyživovaciu povinnosť k synovi P., ktorému platil mesačne 27 eur. Za primerané výživné za daných okolností považoval sumu 100 eur mesačne, preto zvýšil výživné na túto sumu a zároveň vyrátal nedoplatok na výživnom z titulu zvýšenia výživného.

Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa § 62 zákona o rodine a výrok trovách konania podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie odporca. Namietal, že súd prvého stupňa neprihliadal na jeho výdavky, teda na pôžičky a úvery a tiež na skutočnosť, že pokiaľ získal finančné prostriedky aj za odpredaj domu, tak tieto nepoužil na kúpu iných nepotrebných alebo nadštandardných vecí, ale na prežitie bez exekúcií. Uviedol, že navrhovateľka ho chce takýmto spôsobom zničiť. Vyslovil presvedčenie, že navrhovateľka nemusí mať úplne rovnaké názory na zvýšenie výživného aké prezentovala v jej mene exmanželka v čase, keď navrhovateľku zastupovala. Namietal, že navrhovateľka nebola vypočutá dožadným súdom a nebol daný priestor, aby sa s navrhovateľkou porozprával osobne a využil by tak svoje procesné právo. Takto navrhovateľka nebola ani oboznámená so zápisnicami z pojednávania a s celým priebehom konania, teda pravdepodobne nevie, v akej situácii sa nachádza jeho súčasná rodina, v dôsledku čoho nie je jasné, či trvá na podanom návrhu. Namietal tak odňatie možnosti konať pred súdom. Nesúhlasil tiež so zmenou platenia výživného k 1. dňu v mesiaci, keďže takáto zmena je závažnou zmenou. Taktiež nesúhlasil so splatením nedoplatku

na výživnom počnúc mesiacom september 2015, čím ho súd vystavil exekučnému konaniu, keďže zvýšené výživné musí platiť bez ohľadu na to, či sa odvolá alebo nie. Rozhodnutie považoval za nepreskúmateľné v časti týkajúcej sa zaplataenia nedoplatku na výživom v splátkach. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu odporcu sa vyjadrila navrhovateľka podaním zo dňa 26.10.2015. Poukázala na to, že naposledy jej bolo zvýšené výživné v roku 2010 na sumu 45 eur mesačne, teda odporca platí päť rokov rovnaké výživné. Tento nemal snahu prispievať jej na štúdium, keďže s platením výživného neustále mešká a nad rámec výživného neprispieva ničím a o všetku starostlivosť o ňu sa stará matka s terajším manželom, pričom táto ma vyživovaciú povinnosť voči štyrom deťom. Zdôraznila, že pokiaľ odporca má peniaze na to, aby splácal pôžičky, tak má mať aj na to, aby jej prispel na výživu vyššou čiastkou a na štúdium na vysokej škole. Vyslovila ľútosť, že odporca nie je na ňu hrdý, že sa dostala na túto vysokú školu a že raz v živote bude z nej lekárka. Mal za to, že odporca musí mať dobrý príjem, ak si môže dovoliť platiť leasing na auto štvrťročne 2.610 eur. Nesúhlasila s tvrdením odporcu, že nie je informovaná o priebehu konania, keďže o všetkom, čo sa v priebehu konania udialo ju matka informovala a zároveň táto vie najlepšie, čo všetko musí financovať s terajším manželom, teda aké ma výdavky. Poukázala na to, že odporcovi bola zrušená vyživovaciú povinnosť k bratovi, ktorú plnil vo výške 27 eur mesačne, teda v skutočnosti jej bolo zvýšené výživné len o 28 eur, teda takéto zvýšenie výživného nemôže byť pre jeho rodinu likvidačné. Žiadala splatiť dlh na výživnom na dvakrát alebo v jednej čiastke z dôvodu, že odporca účelovo naťahoval pojednávania. Vyslovila nesúhlas s výživným navrhovaným odporcom vo výške 60 eur mesačne.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.) preskúmal rozsudok v napadnutej časti, teda okrem výroku, ktorým bol návrh v prevyšujúcej časti zamietnutý a zistil, že odvolanie odporcu vo veci samej nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad ustanovenia § 212 O.s.p., vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p.. O odvolaní bolo rozhodnuté postupom podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p., pričom miesto a čas vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej päť dní pred vyhlásením.

Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu odkazuje. Je nepochybné, že k závažnej zmene pomerov došlo na strane navrhovateľky tým, že v akademickom roku 2014/2015 začala navštevovať vysokú školu, s čím sú spojené nevyhnutné výdavky na internát, študijné pomôcky, prístup na internet, pričom nie je zanedbateľným aj to, že navrhovateľka je vo veku, kedy nevyhnutnou súčasťou jej života sa stáva aj spoločenský a kultúrny život. Odvolací súd sa stotožnil so súdom prvého stupňa, že u odporcu existujú osobné a majetkové predpoklady pre to, aby došlo k zvýšeniu výživného, pričom primeranou sumou je suma vo výške 100 eur mesačne a to aj po zohľadnení skutočností, že odporcovi odpadla vyživovacia povinnosť k synovi P., ktorú si plnil vo výške 27 eur mesačne. Pri porovnaní životnej úrovne odporcu a matky navrhovateľky je možné konštatovať, že táto je (aj vzhľadom na počet nimi vyživovaných osôb) približne rovnakou, preto podiel oboch rodičov, teda matky navrhovateľky a odporcu na výžive navrhovateľky by mal byť taktiež približne rovnaký. V súčasnosti, pri stanovenom výživnom však odporca bude prispievať na výživu navrhovateľky nižším podielom než matka navrhovateľky, čo však nebolo možné odvolacím súdom zmeniť, keďže navrhovateľka sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa stotožnila.

S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zvýšení výživného so spresnením označenia rozsudku, ktorého zmena rozhodnutím súdu prvého stupňa bola vykonaná, keďže vo výroku došlo k chybe v písaní. Tiež bol potvrdený rozsudok vo výške stanovenia dlžného výživného a vo výroku o trovách konania v súlade s ustanovením §219 ods. 1, 2 O.s.p..

Odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v určení termínu splatnosti výživného, keďže doposiaľ odporca platil výživné k 10.dňu v mesiaci a neexistoval racionálny dôvod pre zmenu splatnosti. K zmene rozsudku došlo aj v časti týkajúcej sa začatia splácania dlžného výživného, ktorú splatnosť posunul odvolací súd na mesiac nasledujúci po právoplatnosti rozsudku o zvýšení výživného prihládajúc na

odvolacie námietky odporcu, že v opačnom prípade by sa mohol vystaviť exekúcii. K zmene rozsudku došlo v súlade s ustanovením § 220 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., keďže navrhovateľka úspešná v odvolacom konaní si trovy odvolacieho konania neuplatnila a tieto jej ani nevznikli.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.